

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2048/2022
06.03.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа Жарко Вујовић адвокат из ..., против тужене Основне школе „Иво Лола Рибар“ из Новог Сада, коју заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2977/21 од 23.03.2022. године, на седници одржаној 06.03.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2977/21 од 23.03.2022. године.

Одбија се захтев тужиље за накнаду поступка трошкова по ревизији.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2977/21 од 23.03.2022. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Новом Саду П1 1807/21 од 06.07.2021. године и одбијен тужбени захтев тужиље за поништај решења тужене о отказу уговора о раду број .. од 26.08.2020. године и о одбијању жалбе број .. од 22.09.2020. године, за враћање тужиље на рад и за накнаду трошкова поступка, а тужиља је обавезана да накнади туженој трошкове парничног поступка од 103.500,00 динара. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да накнади туженој трошкове другостепеног поступка од 33.000,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијена је жалба тужиље и потврђена одлука о трошковима поступка у делу којим је одбијен захтев тужиље за ослобађање од плаћања судских такси.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23 – у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да је ревизија тужиље неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом, нема пропуста у примени одредаба ЗПП. Тужилја у ревизији неосновано указује на неодговарајуће заступање тужене школе од стране Правобранилаштва Града Новог Сада, чиме би наводно била учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 9. ЗПП у поступку спроведеном пред нижестепеним судовима. На ову повреду се и иначе може позивати само она страна која сматра да је повређено њено право на учешће и расправљање у поступку (тужена се на ово ни није позивала у својој жалби). Осим тога, ни повреда из тачке 9. а ни она из тачке 12. члана 374. став 2. ЗПП нису прописане одредбама члана 407. ЗПП као разлог за изјављивање ревизије. Другостепени суд није погрешно применио ни одредбе члана 394. ЗПП, чиме би учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, када је одлучивао о жалби, јер није било потребе да отвори расправу да би закључио да је првостепени суд из чињеница које је утврдио извео неправилан закључак о постојању чињенице да је тужилја испуњавала услове за заснивање радног односа код тужене.

Према чињеничном утврђењу у овом поступку, тужилја (рођена 1996. године) је 22.10.2019. године завршила високо образовање првог степена основних академских студија у трајању од четири године на студијском програму Професор ..., Департман за ... факултета Универзитета у Новом Саду, са постигнутим укупним бројем ЕСПБ бодова 240 и стекла стручни назив Дипломирани професор ... . На ... факултету Универзитета у Новом Саду од школске 2011/2012 до школске 2015/2016, на основним академским студијама за професора ... био је предвиђен програм у трајању од четири године и укупно 240 ЕСПБ, бодова.

Тужилја је са туженом 02.12.2019. године закључила уговор о раду на одређено време број .. ради обављања послова: рад са децом у настави ..., ради замене раднице ББ до повратка раднице са боловања (члан 4), са обавезом да истог дана и ступи на посао. Радница ББ, ради чије замене је тужилја закључила предметни уговор, такође је имала закључен уговор о раду на одређено време са туженим (број .. од 01.09.2019. године), ради обављања посла наставник ... . Одредбом члана 4. тог уговора констатовано је да је радни однос на одређено време заснован у складу са чланом 155. став 3. тачка 3. Закона о основама система образовања и васпитања - до преузимања запосленог, односно до коначности одлуке о избору кандидата по конкурсном за пријем у радни однос на неодређено време, а најкасније до 31. августа текуће школске године (члан 4). Рок из члана 4. овог уговора измењен је анексом уговора о раду број .. од 17.06.2020. године, тако да радни однос ББ траје до завршетка породилског одсуства и одсуства ради неге детета, односно до 30.06.2021. године у складу са чланом 187. Закона о раду, с тим што овај анекс ступа на снагу 01.07.2020. године.

Тужена је отказала тужилји уговор о раду због истека рока решењем број .. од 20.07.2020. године, које је поништила по приговору тужилје, јер је накнадно утврђено да радница коју је тужилја замењивала није ступила на рад после боловања. Након тога, тужена је 26.08.2020. године донела ново решење о отказу уговора о раду тужилји (број ..) са 31.08.2020. године, с обзиром да тужилја не испуњава услове из члана 139. став 1. тачка 1. Закона о основама система образовања и васпитања, а тужилјину жалбу против тог решења одбила је 22.09.2020. године решењем свог школског одбора број ..., нашавши да је правилно утврђено да тужилја не испуњава услове из чл. 139. став 1.

тачка 1. и 140. Закона о основама система образовања и васпитања, односно да нема завршено образовање на студијама другог степена, што је услов за ово радно место.

С обзиром на наведено чињенично стање првостепени суд је закључио да је тужбени захтев основан, применивши правила из члана 231. ЗПП о терету доказивања и сматрајући да је на туженој била дужност да докаже да тужила нема стечено одговарајуће образовање потребно за рад наставника, што тужена није доказала. Осим тога, тужила је са туженом имала закључен уговор о раду на одређено време ради замене раднице ББ до њеног повратка са боловања, односно до 30.06.2021. године, те јој тужена, према ставу првостепеног суда, није могла отказати уговор пре тог датума.

Другостепени суд је закључио да анекс уговора о раду који је са туженом закључила радница ББ, а којим је измењена одредба о трајању радног односа те раднице - до завршетка породилског одсуства и одсуства ради неге детета, односно до 30.06.2021. године, нема утицаја на радно-правни статус тужиле после 30.08.2020. године, с обзиром да у том периоду ББ није била на боловању, по ком основу је са тужилом заснован радни однос на одређено време. Осим тога, другостепени суд је сматрао да је првостепени суд погрешно применио правила о терету доказивања и да је на тужили био терет доказивања да су прописи који су уређивали високо образовање 10.09.2005. године били у примени и у време док је она студирала и када је завршила факултет и да тужила то није доказала.

По оцени Врховног суда другостепени суд је правилно применио материјално право када је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев.

Законом о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“, бр. 88/17, 27/18- др, закони, 10/19, 6/20, 129/21, 92/23) су уређени услови за пријем у радни однос (члан 139), а један од услова из тог члана – одговарајуће образовање наставника, васпитача и стручних сарадника прецизно је уређен одредбама члана 140. истог закона, према коме је наставник, васпитач и стручни сарадник лице које је стекло одговарајуће високо образовање: 1) на студијама другог степена (мастер академске студије, мастер струковне студије, специјалисте академске студије) и то: (1) студије другог степена из научне, односно стручне области за одговарајући предмет, односно групе предмета; (2) студије другог степена из области педагошких наука или интердисциплинарне, мултидисциплинарне, трансдисциплинарне студије другог степена које комбинују целине и одговарајуће научне, односно стручне области или области педагошких наука; 2) на основним студијама у трајању од најмање четири године по прописима који су уређивали високо образовање до 10. септембра 2005. године. Правилником о организацији и систематизацији послова тужене од 26.03.2018. године прописани су суштински исти услови као и чланом 140. поменутог закона.

С обзиром да тужила има завршено високо образовање првог степена основних академских студија (240 ЕСПБ бодова), она не испуњава услове за обављање послова наставника, односно стручног сарадника у основној школи, па је другостепени суд правилно поступио када је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев тужиле за поништај решења туженог о отказу уговора о раду и обавезивању тужене за враћање тужиле на рад.

Како се ревизијом понављају наводи изношени током претходног поступка који су, супротно ревизијским наводима, правилно оцењени од стране апелационог суда, а

одлука о трошковима поступка је правилна, то је Врховни суд одлучио као у изреци, применом члана 414. став 1. ЗПП.

Одлука о трошковима ревизијског поступка из става другог изреке ове пресуде је донета на основу члана 165. став 1. у вези са чланом 153. став 1. ЗПП, с обзиром да тужиља није успела у поступку по ревизији.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић